

Ty tre är de som vittnar i himmelen: Fadern, Ordet och den Helige Ande, och dessa tre är ett.

Första Johannes brev 5:7

En god vän lånade för en tid sedan mig tre band av Russel som grundade Jehovas Vittnen på 1800-talet. Han lånade mig dessa böcker för att jag skulle kunna påvisa för de Jehovas Vittnen som knackar på dörren, att deras grundare gjorde grova felutsägelser. I dessa band *Millennii Dägning*, i bandet *Tiden är Nära* kan man bland annat läsa om Russels felaktiga förutsägelser om 1914: ”*På grund af detta starka bibelbevis angående hedningarnas tider anser vi det för en konstaterad sanning, att denna världens rikens slutliga upphörande och guds rikets fulla upprättande kommer att vara en verklighet vid 1914 års slut.*” Skriften är tryckt 1889 . I bandet *Försoningen mellan Gud och Människan* på sid 52 skriver han följande: ”Det finns ett skriftställe, och blott ett enda, som kan synas i någon ringa mån stödja läran om tre gudar i en; och detta enda ställe erkännes nu av alla lärda fackmän att vara oäkta - ett tillägg. Det har därför i de förbättrade översättningarna av Nya testamentet blivit utelämnat, ehuru alla som verkställt dessa översättningar ha, så vitt vi veta, varit anhängare av treenighetsläran.”

Russel citerar flera olika källor som vittnar om att denna vers inte är äkta och att versen är av ett sent datum. Men den som lärt sig att granska olika teologiska framställningar märker snart att bevisföringen är färgad. Han citerar olika textkritiker som dels hävdar att ingen grekisk kyrkofader har citerat denna vers, samt en textkritiker som hävdar att inte någon latinsk kyrkofader citerade denna vers, men strax därpå citerar han en annan textkritiker som hävdar att få latinska kyrkofäder citerar den. Vilken har rätt, den som hävdar att **ingen** kyrkofader har citerat denna vers, eller den som säger att det är **få**? Redan i Russels bevisföring ser vi att uppgifterna är motstridiga.

Men idag vet vi att Tertullianus omkring 200 citerade denna vers. Och biskopen i Kartago skrev omkr. 250, följande: ”...*angående Fadern och Sonen och den Helige Ande är det skrivet: de Tre äro Ett*” Priscillian skrev exakt så här ca. 380 e.Kr. ”...*Som Johannes säger: och tre är de som vittnar i himlen, Fadern, Ordet och Anden och dessa tre är ett.*” Det är oklart om Hieronymus tog med denna bibelvers i den latinska vulgatabibeln från 400-talet, men han kommenterar bibelstället och är medveten om att det finns handskrifter som utelämnar denna bibelvers. Vi har sålunda flera bevis för att de ord som saknas i 1 Joh. 5:7-8 var kända av flera i slutet av 300-talet och början av 400-talet. De som hävdar att detta kom in i Bibelns text vid medeltiden har sålunda fel, eftersom versen citerades redan år 380 e. Kr. Listan skulle kunna göras längre med kyrkofäder som citerade versen. Det finns teorier om att Origenes (verksam på 200-talet) skulle kunna vara en av dem som såg till att denna vers kom i tvivelsmål. Det som talar för denna teori är att denna vers inte stämde med den platonska gudsbild som Origenes hade. Origenes ansåg att Sonen var ringare än Fadern och att Fadern genom Sonen hade skapat den Helige Ande.

Låt oss först konstatera att det finns cirka 500 handskrifter som innehåller 1 Johannes Brev. Av dessa finns bibelstället med i fem grekiska handskrifter och i marginalen av fem andra grekiska handskrifter, varav den äldsta är från 1000-talet. Alla bör veta att textforskarna inte ofta tittar till hur många gånger det förekommer. Ta till exempel 1 Joh. 1:7 Den nya kritiska texten t.ex. i Nestle/Aland 26 och UBS tredje utgåva, har bestämt att det skall bara skall stå Jesus (Iesou) men i Textus Receptus står det (Iesou Christou) dvs. Jesus Kristus. Man anser inte Jesus Kristus äkta, trots att 477 grekiska handskrifter har med denna läsning. Endast 24 handskrifter ger stöd för läsningen Jesus.

Vi ser att Russel har problem med denna vers och välkomnar att 1 Joh. 5:7 blir utesluten. Han utgår ifrån att textforskarna är anhängare av treenighetsläran och att de sålunda anser att

Jesus är Gud. Men vi vet att Westcott skrev: *om kommissionen accepterar kravet att ingen som förnekar Kristi Gudom skall få arbeta med bibelöversättningen, då "måste mitt arbete sluta."* Westcott, liksom många andra teologer på slutet av 1800-talet, hade problem med att erkänna Kristi Gudom. Samma problem som Jehovas Vittnen. Viktor Rydberg blev mycket upprörd över att vår Bibelkommission på slutet av 1800-talet tog med denna bibelvers i sitt förslag. Orsaken till hans upprördhet finns i artikeln *Sanningen bakom 1917 kyrkobibel*.

Russel skriver att så vitt han vet är det anhängare av treenighetsläran som utelämnat 1 Joh. 5:7, men vi vet att detta inte är sant. Westcott kunde inte vara en anhängare av treenighetsläran samtidigt som han inte trodde på Kristi Gudom. Den som forskar kring de teologiska strömmarna i slutet av 1800-talet kommer att finna att det fanns fler teologer vid denna tidpunkt som inte trodde på Kristi Gudom och som hade inflytande över olika bibelöversättningar. För mer information läs: *Sanningen bakom 1917 års kyrkobibel* på hemsidan www.dragenut.se.

Jag citerar Russel igen: *"När dessa falska ord utelämnas, blir texten enkel och lätt att förstå samt i full överensstämmelse med hela den övriga Skriften; men så länge dessa ord fått stå kvar, såsom de i århundraden stått, ha de verkat den största förvirring, enär de innebära en orimlighet."* Russel upplever att denna vers skapar förvirring. Jehovas Vittnen har mycket svårt att förstå denna vers och det blir förvirring då denna vers inte stämmer överens med den lära som de har om Jesus. Men texten blir mer fullständig, då Skriften oftast brukar ange sanningar tre eller fyra gånger men ibland även två gånger såsom i Matt. 12:40 *"Ty liksom Jonas tre dagar och tre nätter var i den stora fiskens buk, så skall ock Människosonen tre dagar och tre nätter vara i jorden sköte."* Det är därför i överensstämmelse med bibliskt språkbruk att förvänta sig, "att det är tre som vittna," åtminstone blir upprepat två gånger. För en grekisk kunnig person blir texten mer enkel och lätt att förstå samt grammatiskt rätt om vers 7 finns med. Låt oss ta ett exempel. Orden anden, vattnet och blodet är "neutrala" genus, dvs. varken maskulint eller feminint genus. Men i 1 Joh. 5:8 är de behandlade som maskulina genus. Om 1 Joh. 5:7 blir utelämnat blir det svårt att förklara denna oregelbundenhet, eftersom i vers 6 anden är angiven i "neutralt" genus. Varför är då anden behandlad som maskulint genus i 1 Joh. 5:8? Varför har man i så fall ändrat dem till maskulint genus, men inte i vers 6. Om vers sju finns med så stämmer det, för då blir det en syftning tillbaka på Fadern, Ordet och den Helige Ande. År 390 e.Kr. skrev Gregorius av Nazianus att han såg en grammatisk konstighet 1 Joh. 5:7. Han hade en handskrift som saknade detta skriftställe. Han behärskade klassisk grekiska och såg ett grammatiskt problem utan att vara medveten om den debatt som senare skulle komma omkring denna vers.

Om någon skulle vilja lägga till denna vers till stöd för treenighetsläran varför skrev han inte i så fall: *"Fadern, **Sonen** och den Helige Ande? Varför skrev han **Ordet**?"*

Vi ser att denna vers är en mycket viktig. Den skapar stor förvirring för en villolära som Jehovas Vittnen. Om teologer som Westcott m fl, får välja ut den text som skall vara med i Bibeln, vad får vi då för Bibel? Intressant att notera är att Jehovas Vittnens egen bibelöversättning precis som de flesta andra moderna översättningar bygger på Westcott och Horts framställningar.

Det är upprörande att sådana män som Westcott och Hort har fått tillåtelse att förändra Bibelns grundtext! Vi ser vilka konsekvenser det har fått! Må Guds Ord få vara orört! Ingen skall få förändra Guds Ord så att det passar en viss teologi utan låt istället Guds Ord få förändra oss!

Versen 1 Joh. 5:7 finns bland annat i Vulgatabibeln, King James Version, Norska NKJV-utgåvan från 1997, norska KJV-utgåvan från 2003, Karl XII:s Bibel samt Reformationsbibeln.

Bo Hagstedt